

Publicerad 2021-11-05 03:08 av Sefarge

(Under Allhelgona helgen och därefter?)

Kvarlåtenskap

En stubbe kan man
Tänka mycket på

Den har sina innevånare
Ett mus eller humlebo
I botten.

En Ljungruska på toppen
i frodig blommning
en dag i mitten av juli

Och mossor som huvudbonad

Så är också människan
En stubbe, en rörlig sådan

Gående omkring med så
mycket inom och utom sig

Och saknande stammen
Den som blivit bortsågad
ifrån sig själv

Lika för var människa.
Men på så helt olika sätt

Finns där en touche
av funktionalistisk
Arkitektur

där Naturen inrett sig
även i dig med din
skrumpna navelsträng
under sängen och

Undrande

Varför det blev till
så här/ändå?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Sefarge med Poeter.se id #48059 innehar upphovsrätten